

Untitled

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 35

DOKUMENTINDHOLD

Afskrift af en tekst: "Rønnebæksholm" af Grundtvig. Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Rønnebæksholm I

Begtogs & Grevsk. udvalgte Skrifter",

Thun er ej død, hun sover kun
hun end har smilet om sin mund
og hun har varme kinder.

Så sagde jeg den aftenstund,
da hun sov hen som i en blund,
den sødeste blandt kvinder

2 Så ypped jeg med dem en kv,
som kende bedre død end liv,
og har dens tegn udfundet.
Og hun blev kald og stiv og blå
så alle læger sværge på,
at død har vundet.

3 Var hun ej mer end kød og blod,
da var det vist nok ingen bod
for døden og for savnet,
men hun som Herren havde kær,
var mer end hele himlens hær:
Guds barn med kristen-navnet.

4 Thun er ej død, hun sover kun,
som troens ord i hendes mund
og håbets lyn i øjet,

II

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 359

og kærligheden lieovarm
i hendes skønne moder-barm
til barne munden bøjet.

5 Mens ködet sover, sjæl og ånd
alt driver spåt med dädens bånd
hvor der er godt at være.

Og ködet om en liden stund
med mer end englesmil om mund
står op til Herrens ære.

6 Som troen fast, som håbet let,
som kærligheden aldrig træt
hun da sit köd skal bære.
Som kærligheden åbenbar,
så fri, så skøn og solet klar
Marie min skal være!

7 Så svær da hid på engle-vis
Marie min fra paradís
forbilledt i dragten
som han har lovet sine små,
vor død, som selv i graven lå,
men har dog al livsmagten.

8 Kom i vor Herres Jesu navn
med Andebod for hjerte savn
med rosen fra Guds-haven,
som viser, at i Herren glad
hver kristen sjæl kan smile ad
hvort mørket der er i graven.

9 2

10 Ja, livet har han i sin ånd
og lykken i sin højre hånd
og lyset i sit øje,
vort lys er han, hans liv er vort,
så når alverden viger bort,
Guds lykken os mon føje.

11 Lad derfor kristne, på vor grav
den skumle død kun prale af
han os har overvundet,
han fæner i sin dødningdans
kun ködets lyst, og ködets sans
af falskheds rød oprundet.

12 Ej af vort köd med bange kår
så meget som et hovedhår
forkomme - skal herveden,
alt hvad vor drøt har dyrekøbt

III

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 55c

og sig i vand og ånd tildøbt
er skabt for evigheden.

13 Den mund som trofast har på jord
bekendt vor Herres navn og ord
sat sig for ham i vove
den mund, trods alle tungebånd
oplive skal vor Herres ånd
til evig ham at love!

14 Det øre som med himmelsk lyt
sig åbne lod af Herrens röst,
af Ånden gennembore,
det være skal en port så prud
hvor sjungende går ind og ud
for evig engle-kore.

15 Det hjerte som sig føde lod
med Herrens eget köd og blod
ej hungre skal og tørste;
Så kan han sagt trods död og grav,
det nyder evig godt deraf
i lag med livets fyröte.

16 Han er ej död, han sover kun

V

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 35d

som Løvsang Herren med sin mund
oplod for ham sit hjerte,
ti over hendes Kød og ben,
med flammen himmelblå og ren
end lyser livets hjerte.

17 Hun er ej død, hun sover kun,
det siger om en liden stund
vor Orat på Konge Stolen,
da står hun op og hæft i Sky,
hun stiger med sin Løvsang ny
med glans som Morddags solen.

Efter afskrift af Augustenborg